

עכשיו לאחר עשרות שנים אני יודעת להיות אמא בקיבוץ הייתה משימה כמעט בלתי אנושית ולאמא שלנו שהייתה מילדת עשרות אלפי תינוקות ודאי על אחת כמה וכמה.

אותי, בתה הבחורה היא ילדה בבית מתוך בחירה אולי היה זה עבורה הרגע היקר ביותר בחייה.

את ורד היא ילדה במרפאה ואת ליאור בבית החולים. מיילדת מקצועית בלידותיה שלה.

שלושת ילדיה גדלו בבית הילדים רחוק מההורים וגם את רוב חיינו הבוגרים אנחנו רחוקים מהם. אם זה מקרה או יד הגורל או בחירה מודעת אשאיר לכם לנחש, אך המרחק הזה הוא אולי החוט המקשר בינינו.

אמא הייתה אם מסורה ואוהבת בדרכה. מעל הכול היא הייתה אשה יצירתית וחופשייה אומנית בחיים ובנשמה. ציפור צבעונית בנוף הקיבוצי שדגל בשוויון. לה דווקא היה חשוב השוני. זה גם מה שייחד אותה, את אמא שלנו במבטא האנגלי החמוד, בציוריה ועבודות היד הרבות שיצרה, בסיפורים הרבים שכתבה, וביצר הטיולים שגרם לה בגיל 58 לצאת ולטייל ברחבי עולם לבדה עם תרמיל על הגב כמו נערים ונערות אחרי הצבא. היא עשתה זאת לאחר קריירה בתור אחות מיילדת שזכתה להביא לעולם מאות אלפי תינוקות. מקצוע שאהבה בכול ליבה וזכתה בו לאהבה והערכה מצד היולדות הרבות שעזרה להן.

אמא נולדה ב-1931 וגדלה בעיר לידס שבצפון אנגליה. אביה חייט ואמה עקרת בית. אמא הייתה הבת השנייה מתוך שלוש בנות. הבת המרדנית ביותר שכבר בגיל צעיר נדבקה בחיידק הציונות שהעביר לה אביה. הייתה לו ספריה עשירה של ספרי יהדות וציונות ולאחר לימודי האחיות בלונדון, היא החליטה לעלות לארץ ולממש את החלום הציוני.

היא הגיעה לאולפן לעברית בקיבוץ ושם לכדה עינה את אבי. היא תמיד ספרה לנו שהתאהבה בו כי נראה לה דמות חלוצית מיתולוגית. נישואיהם שידעו עליות ומורדות נמשכו שישים שנה.

אבא היה הנהג הנאמן שהקפיד להסיע אותה ולהחזיר אותה מעבודתה כמיילדת בבית החולים הלל יפה שנים רבות.

לצערנו לפני שלוש עשרה שנים תקפה אותה מחלת האלצהיימר שלאט לאט רוקנה אותה מהכול. מאישה פעלתנית ועצמאית, אוהבת חיים וטיולים ברחבי עולם, היא הפכה לצל של עצמה. מוחה מלא ענני ערפל. למעשה אנחנו אבדנו את אמא שתי פעמים. בחייה כשאבדה את זכרונה וחיוניותה ובמותה הפיזי היום. אמא יקרה אנחנו נזכור לתמיד ובאהבה אותך ואת השגעונות שלך.

לסיום תודה מיוחדת למטפלת המסורה שלה ננסי דווילנה שטפלה בה במסירות יוצאת מגדר הרגיל כמו שטפלה באבינו חנן שנפטר לפני ארבע שנים. הטיפול הזה היה עבורנו שגרים בחוץ לארץ עוגן הצלה והעניק לנו שקט נפשי. ידענו שהיא מטופלת טוב

ומצויה בידיים הכי טובות שיש.

I would to end with a special thank you to her care taker Nancy Devillena who with true devotion took an outstanding care of our mother as she took years ago. This loving care gave care of our father Chanan who past away 4 us who are living abroad , a piece of mind knowing our mother was in such good hands

תודה גדולה גם למרב ישראלי שהיתה לנו לעזרה בתור אפוטורופוס גוף לאמא במסירות ובנדיבות לב.

לרופאת הקיבוץ דנה שאמא תמיד יכלה לבוא אליה. לשולי ששנים רבות ליותה את אמא בתור אחות. לקרול לכרמלה ולרינת לתמר ולנעמי ולכול חברנו בקיבוץ שתמיד היוו עבורנו משפחה אחת גדולה.

בלעדיכם הכול היה קשה הרבה יותר.